

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Ab exemplo volatiliū, maximè autem coruorum, Christi Iesu D. N.
Consolatio: ex Matth. cap. VI. Lucæ cap. XII. xij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

vita, qua nunc est, & futura.

Sint mores sine auaritia: contenti presentibus. Ipse Heb. 13. enim dixit: Non te deseram, neque derelinquam: ita ut confidenter dicamus, Dominus mihi adiutor.

S. Petrus. Omnem vestram sollicitudinem projicietis in eum: quoniam ipsi cura est de vobis. 1. Pet. 5.

Ab exemplo volatiliū, maximè autē Coruorum, Christi Iesu D. N. Consolatio. Ex Matthæi cap. 6. & Lucæ cap. 12.

Respiciite volatilia cali, quoniam non serunt neque CAP. XII. metunt, neque congregant in horrea: & pater vester celestis pascit illa. Nonne vos magis pluris estis illis? Considerate coruos, quia non seminant, neque metunt, quibus non est cellarium neque horreum: & Deus pascit illos. Quanto magis vos pluris estis illis?

Christus ut ad fiduciam nos erigeret, mirum in modum Dei misericordiam proponit, & providentiam commendat: non modò erga homines, sed etiam quaslibet creaturas, minimas quoque & abiectissimas. Pater, inquit, pascit, Pater vestit, Pater scit quod omnibus his indigetis. Cur hæc ita inculcat, nisi ut fiduciam nobis addat? Respicite, ait, volatilia cali: considerate coruos. Oculi omnium in Deo sperant: solus homo diffidit. Quid Psal. 144. verò hesitamus?

ELUCIDATIO.

Cum amantissimus Pater noster celestis, nihil volatilibus cali deesse patiatur, sed provideat omnia quæ sunt illis necessaria: quis putet eum de nostra salute, quos longè chariores habet, pro quorum utilitate condita sunt omnia, non vehementer esse sollicitum? Quid verò coruus vilis & abiectus? Corui autem deserere scribuntur pullos implumes albicantes, donec nigrescant. His ergo

fame percundem esset, nisi Deus ita ordinasset, ut vel ro-
re cali, vel ex cadaverum carnibus, & reliquo cibo in-
nidus congesto, innatis vermiculis pascerentur: quibus
tantisper aleretur, donec adolecant & plumas accipiant.
Ideo S. Iob dicit: Quis preparat coruo escam suam, quan-
do pulli eius clamant ad Deum, vagantes, eo quod non
habeant cibos? Respondet propheta David: Magnus
Dominus noster: qui dat iumentis escam ipsorum, & pul-
lis coruorum inuocantibus eum. Ergo Deus, cum tam sit
opulentus, ut det escam omni carni: tam benignus, ut
etiam vilissima animalcula pascat: non utique commit-
tet, ut charissimis filiis desit alimentum aut tegumentum.

Iob 39.

Psalm. 146.

Psalm. 145.

Homil. 41.
in 1. epist. ad
Cor.

CAPVT

XIII.

Psalm. 67.

Ad Viduas, D. Ioannis Chrysostrami Admonitio.

HOc doles, quod sola sis, careasq; rectore. Hoc non
est cur dicas: amittere rectorem Deum non potes.
Quantisper hunc habes, coninge, patre, filio, affini quo-
uis prestabit: ut qui superstitibus etiam his faciebat om-
nia tamen. Hec tu cogita: & exemplo Davidis sic dicas:
Dominus illuminatio mea, protector meus, quem time-
bo? quando tu pater orbis, index viduis es. Huius tibi
presidium deuince: magisq; prospicientem tibi senties,
quam prius, quando scilicet in difficultate consistis. Sed
filium amisisti: amisisti ne dicas. Somnus ea res est, non
mors: transitus, non interitus: peregrinatio ab humiliori
loco ad altissimum suscepta. Cave irrideas Deum, sed
propitium tibi redde.

CAUSA

III.

CAPVT

XIII.

De horribili mortis imagine: Et quod per Chri-
sti mortem victa est, vnde homini Christiano opta-
da potius quam timenda.

ET horribilis illa gelide Mortis imago, ita omnium
ferè hominum corda percellit, ut nihil sit quod eque
ex-